

Бившият шеф на Административния съд в Бургас осъден на три години и половина затвор

Присъдата е осъдителна и за системата за случайно разпределение на делата, която ВСС иска да наложи във всички съдилища

06-11-2013; категория: гела, новини; автор: Галина Гургинова;

Снимка: Дневник

Бившият административен ръководител на Административния съд в Бургас бе осъден на три години и половина лишаване от свобода, които трябва да се изтърпят в затворническо общежитие. Състав на Софийския градски съд с председател Весислава Иванова го призна за виновен за използване на фалшиви документни и за това, че като длъжностно лице е използвал служебното си положение, за да си набави облага. Вълков бе оправдан по част от обвиненията – че сам е съставил част от множеството включени в обвинението му неистински документи, както и за престъплението пране на пари, като съдебният състав постанови, че повдигнатото обвинение е несъставаемо, т.е. поведението на подсъдимия никога не може да представлява такова престъпление. Според съда няма пране на пари, защото придобиването на собствеността на имота, която е включена в това обвинение като основното престъпление, от което подсъдимият да се е сдобил с престъпно имущество, е станало по силата на съдебно решение, а не като пряк резултат от действията на Вълков по съставяне и използване на фалшивите документи, както се изисква в Наказателния кодекс.

В кратко устно пояснение след прочитане на присъдата съдия Иванова отбеляза, че извършеното от Вълков “разклаща основите на правосъдието и престъплението е особено опасно, когато е извършено от съдия, а освен това има упоритост на престъпната дейност.”

Председателят на Административния съд Атанас Вълков бе арестуван през март 2011 г. До задържането му се стигна, след като магистратът сключи предварителен договор за продажба на имот на край Несебър за 2.2 млн. евро, а купувачът на парцела бе служител под прикритие. От прокуратурата твърдяха, че Вълков е съставил и използвал фалшиви документи, за да придобие незаконно имота от 12 декара в района на базата на Националната спортна академия до Несебър. За целта той е фалшифицирал искова молба от името на чичо си Димо Ненков, с която е искал възстановяване на собствеността по съдебен път. В обвинителният акт е записано, че Вълков изготвил и фалшиви протоколи за собственост от средата на миналия век, от които да е видно, че земята е на дядо му Иван Габровски. След това фалшифицирал и пълномощни от името на останалите наследници – негови роднини, в които било отразено, че те ще бъдат представлявани от един адвокат – Иво Бинев. След като съдът възстановил имота на наследниците, Вълков представя и предварителен договор, в който е посочено, че дяловете на наследниците са продадени на майка му Руска Вълкова. Няколко месеца по-късно предварителният договор е признат от съда за окончателен.

Осъдителна присъда и за случайното разпределение на делата

Съдът призна за невинен Вълков по обвинението по чл. 282 от Наказателния кодекс – за длъжностно престъпление. По този пункт прокуратурата твърдеше, че Вълков е използвал част от фалшифицираните документи по дело, което сам е разгледал като съдия – като не се е отвел от разглеждането на делото и не е оставил жалбата без движение, подсъдимият е

Търсене...

нарушил и не е изпълнил служебните си задължения, от което могли да настъпят немаловажни вредни последици. Съдия Ивановна обясни, че „неотвеждането на съдия от разглеждане на делото и неизпълнението на задълженията му да администрира правилно исканията по същото никога не може да изпълни състав на престъпление“. Съдът обаче приема, че подсъдимият е извършил с тези си действия друго престъпление, наказуемо с лишаване от свобода до 3 години, а именно по чл. 283 НК – подсъдимият се е възползвал от качеството си на съдия да разгледа дело, което сам е инициирал въз основа на неистинска жалба (погласана не от лицето, което се сочи за неин автор) срещу мъчлив отказ на кмета да възстанови собствеността на имот, като е целял да се облагодетелства от това.

С други думи съдът приема за доказано, че Вълков е фалшифицирал документи, завел е дело и системата за случайно разпределение, с която борава той като председател на съда, му го е разпределила на него. След това Вълков е разгледал лично създаденото дело, за да го реши в своя полза. Макар да няма категорични доказателства, че си е саморазпределил делото, съдия Ивановна отбелязва: “Имаме измислена страна, измислена жалба, а зад измислената жалба стои само и единствено интересът на подсъдимия”. Освен това, според съда, няма никакво съмнение, че именно подсъдимият е бил инициатор на цялата схема по развитие на делото, като дори се е погрижил останалите наследници да не получават призовки за делото.

Още по време на разглеждането на делото се появиха индикации, че Вълков се е възползвал от правомощията си като административен ръководител с достъп до системата за случайно разпределение на делата LawChoice. Системният администратор в съда свидетелства, че Атанас Вълков му е наредил да активира софтуер на всички компютри в съда, който следи в реално време какво правят подчинените му. Специалистът обясни, че това се е случило в доста конспиративна обстановка и е отнело време, тъй като той е чакал всеки от съдиите и деловодителите да си тръгват от кабинетите след края на работния ден, за да “оборудва” компютрите им.

“Това отне няколко месеца, защото на всички 30 компютъра трябваше да се инсталира без знанието на съдиите. Изискването беше само да се гледа компютъра. Функционално софтуерът позволява да се правят промени във файлове, но аз бях дал достъп само за гледане”, разказа бившият системен администратор с уточнението, че единствено Вълков имал парола за достъп до програмата.

Системният администратор разкри и подробности около работата на системата за случайно разпределение на дела в Административния съд в Бургас, която по думите му била администрирана от няколко деловодителки, макар че достъп имал и Вълков. От стационарния компютър в кабинета си бившият председател можел да стартира програмата, да прави справки за разпределението, както и и собственоръчно да разпределя дела.

Всички данни от случайния подбор на съдии обаче се триели в началото на всяка следваща година, тъй като нямало нито ясни инструкции, нито определено място, където да се съхранява подобна база данни. По думите на свидетеля председателят нареждал на служителките, които работели със системата на какви групи да бъдат разделяни магистратите, кои съдии да бъдат включени в тях, както и всеки от тях с каква натовареност да бъде заявен в разпределението.

Свидетелят призна, че е възможно на случайното разпределение да се повлияе чрез промяна на натовареността на магистратите, така че да се остави само един по-ненатоварен съдия, на когото евентуално системата да разпредели конкретно дело.

За подобни възможности за манипулации ВСС бяха уведомени в началото на годината след проверка на случайното разпределение на делата във ВАС и СГС от неправителствени организации и членове на съвета. (ЛИНК) Експертите установиха, че LawChoice не притежава надеждна защита срещу външни намеси и с елементарни операции текстовите файлове от случайното разпределение могат да се преправят без това да оставя каквато и да е следа.

Въпреки стряскащите изводи от проверките ВСС тукта топката месеци наред, а както „Съдебни репортажи“ писа – се кани да въведе компрометираната система във всички съдилища след като бъдат направени подобрения във връзка със сигурността. Делото срещу Вълков обаче е нагледен пример, че ВСС вече разполага с много повече от обосновани съмнения, че системата може да се манипулира от недобросъвестни председатели така, че да се избере искан от тях съдия по делото. Конкретният казус е ясен – за прокуратурата може би няма друга възможност освен да приеме, че е съвпадение, че системата за разпределение на делата, която е в разпоредителната власт на Вълков, му посочила него за съдия по делото ... случайно. Няма друга възможност, защото така е конструиран програмният продукт, че

архивът му от текстови файлове няма спомен дали и каква намеса е имало при подбора. Ако в Наказателния процес законът изисква обвинението да се доказват без всякакво съмнение, то обаче за ВСС след днешната присъда проблемът става съвсем различен — за органа по администриране на съдебната власт важи обратното. Той трябва да разсее всякакво съмнение, че е възможно председател на съд да разпредели делото по свое усмотрение и да даде вид на това, че е компютърна случайност.

Осъдителна присъда и за нощните претърсвания

В устните обяснения на присъдата съдия Иванов разкритикува органите на досъдебното производство заради факта, че полицията е нахлула по тъмно в служебния кабинет на бившия ръководител на бургаския съд, при това — твърдейки, че действа в условията на неотложност. Председателят на съдебния състав посочи, че в онзи момент Вълков е имал статут на магистрат, а служебното помещение, в което е работел, се ползва със същата степен на защита, с каквата и всяко жилище по смисъла на чл. 8 от ЕКПЧОС, за което се позова на решения на Съда по правата на човека в Страсбург. Съблюдаването на стандарта, произтичащ от чл. 8 от Конвенцията поначало предполага принудителната интервенция да се извърши с разрешение от съдия, а само в наистина неотложни случаи — без такова. Освен това разследващите не са се натъкнали на нищо внезапно, за да се решат на среднощната акция. Досъдебното производство е започнало много преди това и е било възможно да бъде поискано разрешение за обиск и претърсване по каналния рег, а не в условията на невъзможност. “Нищо не е налагало внезапното нощно нахлуване в кабинета на подсъдимия”, заключи съдия Иванов. (б.авт. За сходни действия на МВР и прокуратурата България беше осъдена съвсем скоро по делото “Гуцанови срещу България” да заплати обезщетение от 40 хил. евро).

Друг спорен момент от делото бе фактът, че разследващите не са получили разрешение за доверителна сделка, а само за използване за агент под прикритие. Въпреки че такова разрешение по делото действително няма, органите на досъдебното производство подробно са изброили какви действия се изискват от агентите под прикритие, затова съдът приема, че събраните доказателства са годни.

Атанас Вълков трябва да изтърпи присъдата си от три години и шест месеца (съдът увеличи наказанието му с девет месеца — за всяко от престъпленията максималното наказание по Наказателния кодекс е три години, като се позова на такава законова възможност) при първоначален общ режим, в затворническо общжитие от открит тип и да заплати разноските по делото размер на близо 3900 лв. Присъдата подлежи на обжалване и протест пред Софийския апелативен съд.

5 коментара

ж на 07.11.2013 в 10:32:50

Жжжжжб

Отговор

съдия на 07.11.2013 в 10:41:38

Или вие нещо не сте разбрали или СГС е сбъркал -ако максимално предвидените наказания за престъпленията са до 3 години ЛОС, то е трябвало да приложи 78а НК. Е, нищо фатално, САС ще го направи.

Отговор

Анонимен на 11.11.2013 в 10:30:20

Господин съдия, Вие до ал.7 на чл.78а НК стигнали ли сте?

Отговор

Pingback: ВСС първо въвежда нови версии на програмите за случайно разпределение, после ще прави експертиза дали стават | Съдебни репортажи

Автом:

E-mail agpec:

Вашият коментар:

Изпрати

СЪДЕБНИ РЕПОРТАЖИ

[Начало](#) [Новини](#) [Дела](#) [Данните говорят](#) [Репортажи](#) [Проекти](#) [Мнение](#) [Питахме](#) [Профили](#) [За нас](#)

Copyright 2016 judicialreports.bg

БИВОЛЪ

Съ рогата напредъ!

www.bivol.bg

mediapool.bg ПРАВЕH СВЯТ

